

19 Νοεμβρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΠΑΤΖΗΣ, Διστές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΑΠΟΥΡΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση 5589).

- Ποινή — Κυβεία κατά παράβαση των άρθρων 4, 12, 14 και 15 του περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151 — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ70.- και διάταγμα κατάσχεσης του ποσού των ΑΚ660.- που κρατήθηκε από την Αστυνομία ως τεκμήριο — 5
Επικυρώθηκε από το Εφετείο.
- Ερμηνεία νομοθετικών προνοιών — Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 188.4 — Ερμηνεύονται και εφαρμόζονται προσαρμοζόμενες προς τις πρόνοιες του Συντάγματος. 10
- Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 12.3 — Η ποινή πρέπει να είναι ανάλογη προς τη βαρύτητα του αδικήματος. 10
- Κατάσχεση τεκμηρίων — Δικαστικά διατάγματα κατάσχεσης τεκμηρίων που χρησιμοποιήθηκαν ή σχετίζονται με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων — Η έκδοση τους θεωρείται ότι αποτελεί μέρος της ποινής που επιβάλλεται για το αδίκημα και ως εκ τούτου επιτίπει στις πρόνοιες του άρθρου 12.3 του Συντάγματος. 15
- Αρχή της ίσης μεταχείρισης — Δεν παραβιάσθηκε στην παρούσα υπόθεση — Αρχές που εφαρμόζονται.
- Ο εφεσείων στις 14/12/1991 επιδίδετο σε τυχερό παιχνίδι στο σωματείο Απόλλων στη Λεμεσό. Όταν επέδραμε η Αστυνομία εθεάθη να κρατά στο χέρι του δέση χαρτονομισμάτων τα οποία έβαλε στην τσέπη του και τα οποία ανέρχοντο σε ΑΚ660.- Η αστυνομία κατέσχε το εν λόγω ποσό ως τεκμήριο. 20
- Το Πρωτόδικο Δικαστήριο του επέβαλε ποινή προστίμου ΑΚ70.- και διέταξε την κατάσχεση του ποσού των ΑΚ660.- Η έφεση εστρέφετο εναντίον του διατάγματος κατάσχεσης του ποσού των ΑΚ660.- και εβασίζετο σε δύο λόγους: 25

1. Έλλειψη μαρτυρίας ότι το ποσό που κατασχέθηκε από την Αστυνομία χρησιμοποιήθηκε ολόκληρο για τους σκοπούς του χαρτοπαιγνίου και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν είχε εξουσία να εκδώσει το διάταγμα κατάσχεσης και
- 5 2. Η στέρηση του μεγάλου ποσού των ΛΚ660.- μέσω του επιδικίου διατάγματος καθιστούσε την ποινή έκδηλα υπερβολική για τον εφεσελόντα λαμβανομένης υπόψη της επιβληθείσας ποινής προστίμου και το λευκό ποινικό του μητρώο και αποτελεί άδικη μεταχείριση σε σύγκριση με τους άλλους κατηγορουμένους οι οποίοι καταδικάσθηκαν μόνο στην επιβολή προστίμου ΛΚ70.-
- 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Η νομοθετική διάταξη που προνοεί ότι το Δικαστήριο υποχρεούται να εκδώσει διάταγμα κατάσχεσης στο άρθρο 15 του Κεφ. 151 είναι αντίθετη προς την πρόνοια του άρθρου 12.3 του Συντάγματος. Ως εκ τούτου ερμηνεύεται και εφαρμόζεται ως εάν παρέσχε στο Δικαστήριο διακριτική και όχι δέσμη εξουσία να εκδώσει τέτοιο διάταγμα. Η έκδοση δικαστικών διαταγμάτων κατάσχεσης τεμηρίων που χρησιμοποιήθηκαν ή σχετίζονται με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων, θεωρήθηκε πάντοτε ότι αποτελεί στην ουσία μέρος της ποινής που επιβάλλεται για το αδίκημα και ως εκ τούτου εμπίπτει στις προνοιές του άρθρου 12.3 του Συντάγματος.
- 15
2. Μια από τις προϋποθέσεις που καθορίζει στο άρθρο 15 του Κεφ. 151 για την έκδοση έγκυρου διατάγματος κατάσχεσης του επίδικου ποσού, και που είναι η χρήση ή η κατοχή του ποσού για να χρησιμοποιηθεί σε σχέση με το αδίκημα για το οποίο ο εφεσελών έχει καταδικασθεί, έχει ικανοποιηθεί από τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα που εκτέθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, και ως εκ τούτου η κατάσχεση ήταν νόμιμη.
- 20
3. Όπως προκύπτει από τα γεγονότα ο εφεσελών δεν βρισκόταν στην ίδια θέση με τους συγκατηγορούμενους του γι' αυτό και δεν υπήρξε άνιση μεταχείριση του σε σύγκριση μ' αυτούς λόγω του ότι δεν διετάχθη κατάσχεση οποιουδήποτε δικού τους ποσού.
- 25
4. Το αδίκημα της κυβείας είναι σοβαρό αδίκημα με κοινωνικές προεκτάσεις και δυσμενείς συνέπειες. Η ποινή που επιβλήθηκε δεν θεωρείται έκδηλα υπερβολική ώστε να δικαιολογείται παρέμβαση του Εφετείου. Το κατασχεθέν ποσόν ο εφεσελών οικειοθελώς και παράνομα το θυσίασε στο βωμό της κυβείας και γι' αυτό δεν πρέπει να παραπονείται για την κατάσχεση του.
- 30
- 35
- 40
- 45

Η έφεση απορρίπτεται.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Gendarmerie ν. Yiallouras, 2 R.S.C.C. 28.

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από Ανδρέα Τσιαπούρα ο
 οποίος βρέθηκε ένοχος στις 27/2/92 από το Επαρχιακό Δι- 5
 καστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 904/92)
 στην κατηγορία της κυβείας κατά παράβαση των άρθρων
 4, 12, 14 και 15 του Περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυ-
 βείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151 10
 και Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδι-
 κάστηκε από Γλ. Μιχαηλίδη, Α.Ε.Δ. σε £70.- πρόστιμο και
 κατάσχεση £660.-

Ντ. Σαβεριάδης, για τον εφεσεϊόντα.

Λ. Δημητριάδου (δ/δα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για 15
 τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
 δώσει ο Δικαστής Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Η έφεση στρέφεται εναντίον της ποι- 20
 νής που επιβλήθηκε στον εφεσεϊόντα από το Επαρχιακό
 Δικαστήριο Λεμεσού μετά που βρέθηκε ένοχος, με δική
 του παραδοχή, στη δεύτερη κατηγορία του κατηγορητη-
 ρίου, η οποία αφορά το αδίκημα της κυβείας, κατά παρά-
 βαση των άρθρων 4, 12, 14 και 15 του περί Οίκων Στοιχη-
 μάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας 25
 Νόμου, Κεφ. 151. Το πρωτόδικο Δικαστήριο καταδίκασε
 τον εφεσεϊόντα να πληρώσει πρόστιμο £70 και διέταξε την
 κατάσχεση του ποσού των £660 που κρατήθηκε από την
 Αστυνομία ως τεκμήριο.

Με βάση την Ειδοποίηση Εφέσεως που καταχώρησε, ο 30
 εφεσεϊών ισχυρίζεται ότι η ποινή που του επιβλήθηκε

είναι έκδηλα υπερβολική, η δε κατάσχεση του εν λόγω ποσού δεν είναι δικαιολογημένη.

5 Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της έφεσης ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα επεξήγησε ότι η έφεση του δεν στρέφεται εναντίον του προστίμου που επιβλήθηκε αλλά περιορίζεται εναντίον του εν λόγω διατάγματος κατάσχεσης, το οποίο εξέδωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας επί του προκειμένου.

10 Τα γεγονότα είναι παραδεχτά. Είναι αυτά που εξετάθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου από την κατηγορούσα αρχή και συμπληρώθηκαν από την αγόρευση του τότε δικηγόρου του εφεσεύοντα για μετριασμό της ποινής. Τα γεγονότα αυτά, στο βαθμό που σχετίζονται με το ποσό των £660, είναι τα ακόλουθα:

15 Στις 14/12/1991 η Αστυνομία επέδραμε στο σωματείο Απόλλων στη Λεμεσό, κατά την ώρα που αριθμός προσώπων, περιλαμβανομένου του εφεσεύοντα, επεδίδονταν στο τυχερό παιγνίδι γνωστό ως "σιεμέ", στο οποίο γίνεται γρήγορη ανταλλαγή χρημάτων. Ο εφεσεύων θεάθηκε να κρατά στο χέρι του δέσμη χαρτονομισμάτων των δέκα λιρών τα οποία έβαλε στην τσέπη του μόλις αντελήφθηκε την Αστυνομία και τα οποία η αστυνομία κατέσχε ως τεκμήριο. Εκτός από το ποσό αυτό, η Αστυνομία κατέσχε ως 20 τεκμήριο έτερο ποσό £45 από το τραπέζι που επαίχζετο το χαρτοπαίγνιο. Ο τότε δικηγόρος του εφεσεύοντα, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του Δικαστηρίου σχετικά με το σκοπό για τον οποίο ο εφεσεύων κρατούσε στα χέρια του το ποσό των £660, δήλωσε με ειλικρίνεια ότι το ποσό 25 ανήκε στον εφεσεύοντα και το κρατούσε στα χέρια του κατά την έφοδο της αστυνομίας, γιατί έπαιζε σιεμέ κατά την ώρα εκείνη.

30 Το επιχείρημα που ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα πρόβαλε ενώπιον μας εναντίον της διαταγής του πρωτόδικου Δικαστηρίου για την κατάσχεση του εν λόγω ποσού, έχει δυο σκέλη. Το πρώτο σκέλος άπτεται της εξου-

σίας του Δικαστηρίου να εκδώσει το εν λόγω διάταγμα, έχει δε ως αφετηρία τον ισχυρισμό του ότι δεν υπήρξε μαρτυρία ή/και δεν αποκαλύφθηκαν στο Δικαστήριο αρκετά γεγονότα από τα οποία να μπορεί εύλογα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το ποσό αυτό, που ομολογουμένως κατασχέθηκε από την αστυνομία μετά που ο εφεσείων το είχε βάλει στην τσέπη του, χρησιμοποιήθηκε ολόκληρο από τον εφεσείοντα για τους σκοπούς του χαρτοπαιγνίου που ο εφεσείων παραδέχτηκε ότι έπαιζε.

5

Το προσβαλλόμενο διάταγμα κατάσχεσης του εν λόγω ποσού των £660 εκδόθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας κάτω από το άρθρο 15 του περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151, το οποίο προνοεί ότι:

10

"In addition to any punishment for any contravention of this Law, upon conviction of the offender, anything seized by any police officer, acting under the provisions of this Law, which in the opinion of the Court was used or appeared or was intended to be used for, or in connection with, the offence of which the offender was convicted, shall be adjudged by the Court to be forfeited."

15

20

Σύμφωνα με το άρθρο 188.4 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, η εν λόγω νομοθετική πρόνοια ερμηνεύεται και εφαρμόζεται προσαρμοζόμενη προς τις πρόνοιες του Συντάγματος, περιλαμβανομένης εκείνης της παραγράφου 3 του άρθρου 12, σύμφωνα με την οποία κανένας νόμος δεν μπορεί να προβλέψει ποινή δυσανάλογη προς την βαρύτητα του αδικήματος. Η εν λόγω νομοθετική διάταξη, ως έχει, στο βαθμό που προνοεί ότι το Δικαστήριο υποχρεούται να εκδώσει διάταγμα κατάσχεσης, είναι αντίθετη προς την πρόνοια του άρθρου 12.3 του Συντάγματος. Ως εκ τούτου, ερμηνεύεται και εφαρμόζεται ως εάν παρέσχε στο Δικαστήριο διακριτική, αντί δέσμια, εξουσία να εκδώσει τέτοιο διάταγμα. Η έκδοση δικαστικών διαταγμάτων κατάσχεσης τεκμηρίων που χρησιμο-

25

30

35

5 ποιήθηριαν ή σχετίζονται με τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων, θεωρήθηκε πάντοτε ότι αποτελεί, στην ουσία, μέρος της ποινής που επιβάλλεται για το αδίκημα, και εμπίπτει, ως εκ τούτου, στις πρόνοιες του άρθρου 12.3 του Συντάγματος. Ενδεικτικά αναφέρουμε την υπόθεση *Gendarmerie v. Antonakis Georghiou Yiallouras*, 2 R.S.C.C. 28.

10 Ανάμεσα στις προϋποθέσεις που καθορίζει το εν λόγω άρθρο 15 του Κεφ. 151 για την έκδοση έγκυρου διατάγματος κατάσχεσης του επίδικου ποσού, είναι η χρήση του ποσού αυτού ή η κατοχή του από τον εφεσείοντα για να χρησιμοποιηθεί σε σχέση με το αδίκημα για το οποίο έχει καταδικαστεί. Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, ο εφεσείων έχει επικεντρώσει το επιχείρημα του στην αμφισβήτηση της ύπαρξης αυτής της προϋπόθεσης. Δεν έχουμε καμιά 15 αμφιβολία ότι τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα, όπως έχουν εκτεθεί ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, καταδειχνουν ότι ο σκοπός για τον οποίο ο εφεσείων κρατούσε, κατά τον ουσιώδη χρόνο, το επίδικο ποσό στα χέρια του, είχε άμεση και αποκλειστική σχέση με τη διάπραξη του 20 αδικήματος για το οποίο έχει καταδικαστεί. Η κατάσχεση του ποσού αυτού ήταν, ως εκ τούτου, νόμιμη.

25 Το δεύτερο σκέλος του επιχειρήματος του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσείοντα εναντίον του επίδικου διατάγματος κατάσχεσης του εν λόγω ποσού, αφορά τον τρόπο με τον οποίο το πρωτόδικο Δικαστήριο άσκησε την επί του προκειμένου διακριτική του εξουσία, έχει δε ως αφετηρία τον ισχυρισμό του ότι, λαμβανομένης υπόψη της επιβολής προστίμου £70 στον εφεσείοντα, ο οποίος είχε 30 λευκό ποινικό μητρώο, η στέρηση από τον εφεσείοντα, μέσω του επίδικου διατάγματος, του μεγάλου ποσού των £660, καθιστά την επιβληθείσα σ'αυτόν ποινή έκδηλα υπερβολική. Επιπρόσθετα, προκαλεί στον εφεσείοντα αισθήματα άδικης και αυστηρότερης μεταχείρισής του από το Δικαστήριο σε σύγκριση με άλλους συγκατηγορούμενους του που, όπως ο εφεσείων, είχαν λευκό ποινικό μητρώο και στους οποίους το Δικαστήριο επέβαλε ποινή 35 προστίμου £70, χωρίς να διατάξει κατάσχεση οποιουδή-

ποτε δικού τους ποσού.

Παρά το γεγονός ότι είναι επιθυμητό και πολλές φορές επιβεβλημένο, πρόσωπα που συμμετείχαν στη διάπραξη του ίδιου αδικήματος κάτω από τις ίδιες συνθήκες, των οποίων οι προσωπικές περιστάσεις είναι παρόμοιες, να τιμωρούνται με την ίδια ποινή, δε νομίζουμε ότι στην παρούσα υπόθεση δικαιολογείται ισχυρισμός για παραβίαση της πιο πάνω αρχής. Για να τεκμηριωθεί τέτοιος ισχυρισμός θα πρέπει η αστυνομία να είχε νόμιμα κατάσχει από τους συγκατηγορούμενους του εφεσείοντα ποσά των οποίων το Δικαστήριο παρέλειψε να διατάξει την κατάσχεση βάσει του άρθρου 15. Από τα γεγονότα, όπως είχαν εκτεθεί τόσο ενώπιόν του πρωτόδικου Δικαστηρίου όσο και ενώπιόν μας, φαίνεται ότι το μοναδικό άλλο ποσό που κατασχέθηκε από την αστυνομία και ακολούθως από το Δικαστήριο, ήταν εκείνο που βρισκόταν πάνω στο τραπέζι στο οποίο διεξάγετο το χαρτοπαίγνιο. Δεν μπορεί, επομένως, να λεχθεί ότι ο εφεσείων βρισκόταν, επί του προκειμένου, στην ίδια μοίρα με τους συγκατηγορούμενούς του.

Το αδίκημα της κυβείας, όπως ορθά υπέδειξε το πρωτόδικο Δικαστήριο, είναι σοβαρό αδίκημα. Έχει κοινωνικές προεκτάσεις και δυσμενείς συνέπειες τόσο για τα πρόσωπα που επιδίδονται σ'αυτό όσο και για τις οικογένειές τους και, κατά προέκταση για την κοινωνία στην οποία ζούν. Όπως δε ρητά δήλωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, η κυβεία παρουσιάζει έξαρση στην πόλη και στην επαρχία Λεμεσού. Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, δε δεχόμαστε τον ισχυρισμό του εφεσείοντα ότι η επιβληθείσα σ'αυτόν ποινή, κρινόμενη στο σύνολό της είναι έκδηλα υπερβολική, ώστε να δικαιολογείται η δική μας επέμβαση. Το ποσό που κατασχέθηκε από το Δικαστήριο ανήκε στον εφεσείοντα. Όμως ο ίδιος, οικειοθελώς και παράνομα το είχε θυσιάσει και αφιερώσει, πριν κατασχεθεί, στο βωμό της κυβείας. Δε θα πρέπει, ως εκ τούτου, να παραπονείται για την κατάσχεσή του. Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.